

XII, b2 L

5, 754

EXEQVIÆ

CHRISTOPHORO PFLVGIO,
IN MAVSITZ, &c. ELECTORALI
IN VRBE QVEDLINBURGA
PRÆSIDI,

VIRO LONGE NOBILISS.
ET FORTISS. VIII. FEBRVARII
DIE HVIVS XIC. ANNI
PIE DEFVNCTO
HABITAE.

AVCTORE

M. Tobia Sculteto Ositiensi.

IMPRESSAE LIPSIAE, TYPIS
ABRAHAMI LAMBERGI.

Anno

M. D. LXXXIX.

PRIMARIA GENERIS NOBILITATE, OMNIUMQUE VIRTUTUM LAUDE
floquentiss. viro IOHANNI LÖSER, IN PRETZSCH, &c.
Hæreditario Saxonici Electoris Mareschallo, Dn.
& Patrono suo plurimum colendo,
S. & F. P.

Vod ipse per me nunquam ausus
fuissem, Nobiliss. Vir, vt Magnif. Tuam meis
onerarem scriptionibus; id petitioni & flagita-
tioni aliorum, quibus negare non potui, obse-
cutus, facere tandem constitui. Cum enim no-
biliss. adolescentes, in studijs Sapientiæ & Elo-
quentiæ cum laude versantes ANDREAS & CHRISTO-
PHORVS PFLVGII FF. Nobiliss. Magnif. tuæ clientes &
agnati cariss. Discipuli autem mei dilectiss. pro ea, qua er-
ga defunctum Patrum, CHRISTOPHORVM PFLVGIVM
(cognatum & amicum LÖSERAE familiæ singularem) affecti
sunt pietate, carmen quoddam à me non omnino in hoc scri-
bendi genere inexercitato in obitum Patruum rogarent: Ego
Musarum munus præcipuum esse ratus, vt, post DEVM præpo-
tentem, clariss. virorum laudes celebrent, non sine aliqua ani-
mi alacritate, ad id, quod rogatus eram, accessi. Cumque confe-
ctum iam illis & legendum & iudicandum proponerem; omni-
nò voluerunt, vt typis euulgatum Tuæ Nobiliss. Magnif. con-
secraretur, cum propter singularem Magnif. Tuæ in defunctum
amorem, tum verò ad testificandam aliquam suæ erga M. T.
optimè rebus eorum prospicientem obseruantia significationem.
Accipiet igitur Nobiliss. Magnif. Tua hoc, qualecunque
etiam carmen non quidem à me, qui fortasse ignotus sum; sed
à suis clientibus: atque ita accipiet, vt & rebus & studijs ipso-
rum, quemadmodum facit, consulere; Musasque meas atque
adeò me ipsum quoque in tutelam suam recipere non graue-
tur. Lipsiæ, M. Martio, Anno ætatis c. l. d. x. i. c.

Nobiliss. Magnif. T. Observantiss.

M. Tobias Scultetus Ositiensis.

Θ Π Η Ν Ο Σ.

HOC erat; hoc lapsus tibi portendebat iniquus,
 Lapsus, in ipsum Equitem dum cadit acer Equus:
 Hoc erat, oppressi quod nocte repente Caballi
 Semianimes stabulo procubuere suo:

Hoc erat, in somnis quod tot portenta viderent
 Et soror, & fratris pignora cara tui.

Heu rata signa nimis! dum tu fortissime PFLVGI
 Funere perturbas gaudia nostra tuo.

Et tantum licuisse neci! tot lumina gentis
 PFLVGEAE fatis oppetisse citis!

Iusta queror; Frater melioribus integer annis
 Ereptus celeri morte reliquit humum,

Ille sui generis CAESAR tutamen, & idem
 Principibus gratus Pieridumq; choro:

Occubuere alij plures, vel nomen habentes
 Gentis idem; vel quos sanguine iunxit amor:

Sicq; ferè nunquam duo per quinquennia vita
 Qui comes est luctus, desit esse color.

Ponenda fuerant pullo velamine vestes;
 Morte noua lacrimas sensimus ecce nouas.

O vite florem! nimium leuis ille breuisq;
 Sole manente manet, Sole cadente cadit.

Flete, pij generis quotquot superestis amici;
 Flete; solet fletu mitior esse Dolor.

Vos tamen inprimis vestra duo germina stirpis
 ANDREA, & Patru nomine dicte tui,

Quiq; genus PFLVGIVM materno sanguine tangis
 EBLEBI, Pflugijs & comes esse soles,

Vos lugere decet Patru miserabile vestri
 Funus, & hic siccas non habuisse genas.

Et quia vos Claria carmen docuere sorores,
 Carminibus manes condecorate pijs:

Carminibus decorate pijs; quis carmina spernat?

Illa vetant etiam funere mersa mori.

Dicite flebilibus numeris, quos mæstus ELISTER

Audiat, & Nympha, turbide PLISSA, tua.

Ille quidem dudum cœlesti sede receptus

Angelicis audit carmina lata sonis:

At tumulo Pietas tamen hac gratissima vestra,

Hoc meruere diu tot benefacta Viri.

Nam quod erat Genitor vobis, dum vita manebat;

Post obitus Patris Patruus illud erat.

Sumite lugubres, feralia munera, vestes;

Sumite; FLOS generis concidit ille sui.

Si, quoties magnos homines & pectore & armis

Mors adit, & falcem retrahat illa suam;

Si, quoties magnis magnos Virtutibus audit

Atropos, abstineat fila secare coli:

Ille quidem nunquam mortis cecidisset ab ictu;

Tantus magnanimi pectoris ardor erat:

Sensisset nunquam vite sibi stamina rumpi;

Tanta erat insigni cum Pietate fides.

Sumite lugubres, feralia munera, Vestes;

Sumite; FLOS generis concidit ille sui.

Vix tria lustra puer quondam generosus agebat,

Continuoq; animos vix capit ipse suos.

Et secum: mène in Patrijs torpescere terris?

Nec posse ignotas fortiter ire vias?

Ocia sint alijs, patria latitare sub umbra

Quos iuuat accensos turpiter ante focos:

Me mea Nobilitas alias deducat in oras,

Separat à nostris quas maris unda plagis.

Me labor Herous peregrino exerceat hoste;

Eripiant somnos classica pulsa mihi;

Hæc mihi contingant: Genitrix dilecta, Parensq;

Optime, & agnati, quiq; valete mihi.

Sic

Sic ait, ostentans animos humerosq; valentes :
 Et iam magnanimi terga premebat Equi.
 Mirantur iuuenem taciti ; mirantur & annos ;
 Vtq; secundentur numine cæpta, rogant.
 Continuo subiit Pomerani Principis aulam :
 Dux videt, & lateri sis comes ipse, refert.
 Nec mora, militia sequitur Dux ipse labores ;
 Cum Duce militiam, latus & ille subit.
 Dumq; rudimentum ritusq; addiscit Equestres,
 Plurima, Nobilibus vix patienda, tulit.
 Vicit amor belli, Martisq; immensa cupido,
 Quæ PFLVGIVM genti propria semper erat.
 Mox animis annisq; suis, & viribus auctus
 Sponte sua bellum, Marte fauente, petit.
 Quis mihi nunc referat non parua pericula vitæ
 Quæ subiit, Martis dum graue ferret onus?
 Siue sub excubijs Nox euigilanda veniret,
 Hostis ubi muros obsidione premit :
 Siue tubas inter campo stetit agmen aperto
 Aduersas gaudens approperare Manus ;
 Et iam sulphureis volat ignibus ærea moles,
 Perq; Equitum turmas, per cuneosq; ruit.
 Disultat cælum fremitu ; iacet ordine nullo
 Strata acies ; fuso terra cruore madet.
 Vidit, ut insurgat clavis & Acinace TVRCA
 Cum fugere citas spicula dira manus.
 Vidit, ut irrumpat primo impete fortis IBERVS,
 Sed mox deficiat robore lassus Eques :
 Vidit, ut ancipiti Muri ad fastigia gressu
 Exuperet Latio milite læta manus :
 Vidit, ut insidijs melior sit GALLVS ; at omnes
 Expectet forti pectore TEVTO vices :
 Vidit, ut ingentes Neptunia cœrula classes
 Perrumpant armis militibusq; graues :

Quas ubi conspicias, vrbes aut cycladas omnes
 Nare putes vasto per vada salsa mari:
 Tanto adeò Mali stant vertice; tantus & ordo
 Remorum; resonant Carbasa tanta noto:
 Quæ simul aduersis miscent fera praelia rostris,
 Neptunus regnis vix cauet ipse suis.
 Quid visas referam visis cum ciuibus vrbes?
 Quid loca securo vix adeunda pede?
 Viderat hic, dignum quicquid vel Bœtis habebat;
 Quicquid habet Tybris; Sequana quicquid habet.
 Quicquid habet Rhenus; quicquid Mosa; quicquid & Albis;
 Quicquid habet Sausus; quicquid & Ister habet.
 Venerat in Patriam: iuuenem mirantur amantiq;
 Quiq; viri prisca Nobilitate sati:
 Ensifer AVGVSTVS fauet ipse; fauetq; Parentis
 Post obitus, qui iam tradita sceptrum tenet.
 Ille præesse iubet cultæ Saxonidos vrbi;
 Ille Ducis belli munus obire iubet.
 Norat enim quantum Mauortis posset in armis;
 Intrepidi norat pectoris esse Virum.
 Vix illo belli quisquam felicibus artes
 Calluit, & varias per varia arma vices:
 Siue manus cogenda foret; cogebat: habendi
 Delectus; habuit: Lipsia testis erit.
 Norat, Equo melius qui nam pugnaret ab alto;
 Qui melius rueret, norat, in arma pedes:
 Quis iaculo incedat melior; meliorq; Sariffa;
 Quis melius quatiat grande bipennis onus:
 Quis melius gestet ferrata cuspidis hastas;
 Quisue cauo melius fulguret ære globos.
 Sin iam per lectas rutilent vaga signa cohortes,
 Iamq; habeat vultus Hostis in hoste suos;
 Nouerat egregie faciem componere pugna
 Continuò varij pro ratione loci:

Vel cu-

Vel cunei in morem procedat ut agmen in hostes;
 Vel stet quadrifida fronte videnda phalanx:
 Vel duplici stet Marte cohors ad utrumq; parata,
 Dextera siue hostem, siue sinistra ferat:
 Ad latus accedant signis victricibus Ala;
 Promineant forti Cornua bina manu:
 Frons habeat solidum robur; stent ultima firmis
 Subsidijs; Medio vilius agmen eat:
 Eminus ut iaculis cannisq; sonantibus Hostis
 Pulsandus primum; cominus Ense fero.
 Sin magis in castris miles retinendus apertis
 Hostiliq; acies obsidione fremat;
 Ut statio captanda suis: quâ terra liquores
 Erumpit; quâ vis muniat ipsa loci;
 Quâq; suis aditus facilis sit, & arduus hosti:
 Quo vallum; quo sit Fossa paranda modo:
 Ut subducendi fontes; quæ Machina muros
 Subruat occultis insidiosa locis:
 Utq; nec Arietibus, iuncta aut Testudine turres
 Amplius, aut pluteis mœnia quassa ruant;
 Sed ducibus priscis ignota Tonitrua muros
 Prosternant rupes eiaculata graues.
 Hæc & plura viro fuerant notissima tanto,
 Quem nunc ereptum funere terra tegit.
 Sumite lugubres, feralia munera, vestes;
 Sumite; FLOS generis concidit ille sui.
 Nec tamen ille, armis quanquam Mauortius Heros,
 Dum non bella, ferox aut metuendus erat.
 Non cadit in stirpem feritas inamabilis illam,
 Quam decorat vera strenuitate Fides.
 Religionis amor vera; veraq; cupido
 Iusticiæ sedes hîc habuere suas:
 Fraus aberat; per iura leuis mendacia lingua
 Oderat, ut Stygio monstra profecta lacu:

Cumq;

Cumq̄ potens opibus magnisq̄ vigeret amicis,
 Nullus in gremio pectore fastus erat:
 Munificum sensere sui; se. se. rogantes
 Quilibet auxilium praesidiumq̄ sibi.
 Quid tamen ista iuuant? parcissima parcere Parca
 Dum nequit, & vitæ currere fila vetat.
 Sumite lugubres, feralia munera, vestes;
 Sumite; FLOS generis concidit ille sui.
 Qui neq̄ Patritos cuiquam cedebat ob ortus;
 Nulli Materna nobilitate minor;
 Quis genus antiquum PFLVGIAE stirpe profectum
 Nesciat? innumeros protulit illud auos.
 † Quis PFLVGIOS de stirpe Ducum non crederet ortos?
 Efficiunt certam plurima signa fidem.
 Dux erat antiqui CROCCVM dixere Boëmi,
 Quisquis es, historias consule, certus eris:
 Ille cadit linguens gentilia sceptrâ LIBVSSAE,
 Illa patris CROCCI regia Nata fuit.
 Ferre diu nequeunt muliebria sceptrâ Boëmi
 Magnates, regnis insidiosa cohors:
 Et nisi coniugijs, aiunt, letabere nostris;
 Nos ipsos cernes bella mouere tibi.
 Quid faciat? sola est: inuenit callida tandem
 Qua cupidos posset fallere fraude viros.
 Scitis, ait, superesse mihi, qui pondera dorso
 Nulla, nisi Patris, suscipiebat, Equum:
 Hic mihi signa dabit; Phaleris instructus & ostro
 In medium vestri proruat ille mihi:
 Cui primum assistet, coniux meus ille vocetur;
 Hic mihi ceu dio numine missus erit.
 Dicta placent: firmata fides: proditur in agros:
 Ordine stant longo: proruit acer Equus.
 Vomere ruris amans terram scindebat Arator;
 Extimulat tardos arida virga boves:

† Videli. i. &
 2. historiae Bo
 emicæ libris
 33. à Iohan.
 Episc. Olom.
 descriptæ: cer
 tifs. autē est;
 hanc stirpem
 primò quidē
 à Principibus
 oriundā, sed
 postea in plu
 res Ramos di
 uisam in Mis
 niam & Baua
 riam ex Boë
 mia venisse,
 magniq̄; no
 minis temper
 fuisse, & à Ger
 manis ab infi
 gnib. quæ ge
 stabāt, & etiā
 nū gestāt, die
 p̄stige cogno
 minatā. Vide
 etiā Cromeri
 Poloniā lib. i
 & Aeneæ Syl
 uij Boëmiā, i
 tēq̄; Vencef.
 Hagecium, &
 Pantaleonis
 Bohemaida
 lib. i.

Irruit.

Irruit huc; solumq; petit; soli_q moratus
 Assistit; taciti stantq; silentq; viri.
 Femina cum Satrapis sequitur; nouitateq; rerum
 Gaudet, & hunc credit cœlitus esse datum.
 Itur ad Agricola; narratur caussa; stupefcit
 Ille; prius sicca hæc Virga virebit, ait.
 Sic referens, iecit Virgam: reuircscere iacta
 Incipit, & ternis fronde vigere locis.
 Iamq; volente Deo, coniux Ducis ille marita
 Redditus, vt natis res quoq; nota foret,
 V O M E R I B V S, V I R G A q; locis reuircscere ternis
 Quæ solet, exornat res clypeosq; suos:
 Adijcit & gemmis Diadema auroq; decorum,
 Infima cum summis vt sociata forent.
 Quid mirum? potuisse humiles extollere Numen;
 Nonne legis Figulo de genitore Ducem?
 Hinc genus innumerâ scaturigine fluxit auorum:
 Annales, aliquos qui cupit, ille legat.
 Ad propiora vocor; nec nomina prisca referre
 Est animus: P F L V G I I S sunt ea nota satis.
 Te tamen haud ausim numero properante silere
 N I C O L E E; stirpis gloria magna tuæ,
 F E R R E V S es meritò propter generosa vocatus
 Facta, feri Martis tempore gesta tibi.
 Nec te, C A E S A R, E Q V E S gemmata torque refulgens
 C H R I S T O P H O R I, quem iam mors fera mersit, Auus.
 Hinc pater A N D R E A S, Fribergæ Præses in vrbe
 Nobilibus gratus Principibusq; viris:
 Hinc ita C H R I S T O P H O R V S, quæ iam ploramus adem-
 Et C A E S A R, fato raptus & ille citò: (tum,
 Quem neque munifico superauit pectore quisquam,
 Nec potuit studijs æquiparare suis;
 Qui neque frondentes petijt sua gaudia, syluas,
 Quin Libri comites vnus & alter erant.

B

Fata

Fata vetant superesse diu: sed mortuus ille
 Viuus adhuc Natis cernitur esse TRIBVS.
 Sumite lugubres, feralia munera, vestes;
 Sumite, FLOS generis concidit ille sui.
 Patria Nobilitas dicta est: sed Matris origo
 De LÖSERIADVM stirpe profecta venit.
 Quod genus hoc? Docta flexa ceruice Camæne
 Surgite; LÖSERIS tantus habendus honor.
 Quò non venisti stirps incluta? quis tua nescit
 ACAPREAE CAMPIS nomina dicta prius?
 Sed quia diuitijs proprijs sumtuq; paterno
 Fecisti Domini LIBERA colla tui;
 Clara REDEMTORVM tibi nomina parta tulerunt
 Prisca; licet monstret talia stemma tuum.
 Nonne tua de gente fuit, qui totius orbis
 Mensus erat, duo per lustra moratus, iter?
 Quem fertur geminos tacite comitata per annos
 Femina; ni fallor, SORS erat illa bona.
 Nonne tua de gente sati Saxonidos ora
 Heredes præsumt Signiferiq; DVCIS?
 Nonne tua de gente satus, qui floret in aula
 CHRISTIANI, meritis maximus ille suis
 IANVS, Apollineæ decus & tutela cateruæ,
 Nec minus & clarum Marte togaq; caput.
 Quò feror? immensum est dicendas dicere laudes:
 Retrahe nutantem Calliopea ratem.
 Sumite lugubres, feralia munera, vestes;
 Sumite; FLOS generis concidit ille sui.
 Bellica quò Virtus abiit? quòue illa Togata?
 Mors fera puluereo clausit utramq; solo:
 Nobilitas ubi nunc Genitricis? ubi illa Parentis?
 Mors fera puluereo clausit utramq; solo.
 Sumite lugubres, feralia munera, vestes;
 Sumite; FLOS generis concidit ille sui.

Cernite

Cernite quàm miserè vicenis undiq; pagis
 Conueniat nuper subdita turba viro!
 Tristes, & turbatis passibus incedentes
 Vt plorant hunc lamentifono gemitu!
 Vt lacrimas oculis tergunt! ut murmure tristi
 Exululant, Dominus noster ubi, heu, ubi, ubi est?
 Sumite lugubres, feralia munera, vestes;
 Sumite; FLOS generis concidit ille sui.
 Cernite, Nobilium quos dicam iure columnas,
 Quàm spectant madidis funera maesta genis!
 Insignes INSIDELII; CANNÆq; propago;
 Et SCHÖNBERGIACÆ nomina magna domus.
 Innumeriq; alij, Mysias pleriq; per oras
 Qui rutilant, medio Phœbus ut ipse polo.
 Sumite lugubres, feralia munera, vestes;
 Sumite; FLOS generis concidit ille sui.
 Quem necis accusem? quam mortis dicere causam
 Par erit? an Circes gramina coëta manu?
 An te noctiuago grassantem Cynthia cursu?
 Et certè in culpa crederis esse mihi.
 Cur etenim diuersa fugis? cur nulla videris?
 Nimirum facti conscia, sola lates.
 Quid si caussa foret, cælo quod visa sub alto
 Illa venenati Cauda Draconis erat?
 Quodq; viam medias per Atlantidas æthere dudum
 Falciferi carpat pessima forma Senis?
 Tu tamen inprimis octauo Februos ortu
 Ater & infelix semper habendus eris:
 Pessimus es fratrum; te nil nisi frigus & imber
 Diligit; informes te genuère Niuës;
 Inuisus brutis; hominiq; inuisus; & ipsi
 Aligerum generi squamigerumq; chorus;
 Tempora tu Veris cupidum redeuntis in orbem
 Non sinis optatas ducere posse moras;

Et, quod habet crimen, solus deuotus es imis
Manibus; heu sceleris nomina magna tui!
Sed quid ago? nil astra mihi, nil tempora peccant:
Ipse DEVS fati caussa caputq; fuit.
Ille voluntatis propria liberrima iura
Obtinet; hoc ipsi sic placuisse scio.
Ille cathenatis hunc nexibus esse solutum
Heröem voluit nec superesse diu.
Si quâ vis morbi sanabilis arte fuisset,
Sat scio, GVALTERVS tolleret arte meus.
Ponite lugubres, feralia munera, vestes;
Ponite, FLOS generis mox reuirescet humo.
Ipse quidem mentesq; sacras animasq; piorum
Lustrat, & hîc Patrem spectat auosq; suos;
In medioq; choro Superum dulcissima verba
Audit, & athereis carmina iuncta modis.
At vos in terris tumulto superaddite carmen,
Et date Vere nouo lilia mixta rosis;
Cumq; datis, Patruî memores hac dicite verba:
Hîc Patruî recubent molliter ossa mei.
Ponite Lugubres, feralia munera, vestes;
Ponite; FLOS generis mox reuirescet humo.

M. Tobias Scultetus.

MEMORIAE SEMPITERNÆ
CHRISTOPHORI PELVGII,
ANDREÆ F. IN MAVSITZ, &c. ELECTORALIS
IN VRBE QVEDLINBURGA
PRAESIDIS,

VIRI INTER FORTES NOBILISS. ET INTER
NOBILES FORTISS.

QVI

RELIGIOSAE PIETATIS, INTEGRITATIS,
HONESTATISQVE OMNIS BELLI
PACISQVE TEMPORIBVS DVM
VIXIT STUDIOSS.

IN IPSO VIRILIS AETATIS FLORE
ANNVM XL. VIX INGRESSVS, IIX. FEB.
DIE, ANNO XIC. SVPRACIO. IO. REB.
HVMANIS EXEMTVS

MAGNVN SVI DESIDERIVM DOMESTICIS,
AMICIS, SVBDITIS, ATQVE ADEO
OMNIB. BONIS MVLTIS CVM
LACRVM. RELIQVIT,

EOSDEM FELICISS. ALIQVANDO CVM ELECTIS
OMNIBVS PER CHRISTVM IN BEATISS.
ILLA RESVRRECTIONE
REVISVRS.

Quid tumulum spectas oculo rimante Viator?
Heic cubo CHRISTOPHOR. PELVGIVS; ista fatis.
Corpus, Mens, Nomen, subijt, possedit, adiuit,
Morte, Fide, Famâ, busta, polos. homines.

EPIGRAMMA DE
FUNERE EIVSDEM.

MISNICA Nobilitas creperi certamina belli
Dum celebrat, DRESDAM quâ celer Albis adit,
En medios inter lusus vox perculit aures:
CHRISTOPHORVM PELVGIVM deseruisse suos.
Arma viris animiq; cadunt; stupet Ensifer Heros,
Succurrit Virtus, Integritasq; viri.
Ipse Equitum turmas inter peditumq; cateruas
MARS ut erat, PELVGII quæsit ora sui.
Utq; necem audiuit; clypeum frameamq; sonantem
Proijcit, et, Mortem quis mihi sistat? ait.
Perdere quem toties timui; Mors improba perdis?
Cuiq; foris parsi, turapis atra domi?
Mars Mortem, Martem Mors increpat; ille reposcit,
Illa negat; tandem Marte coacta fero
Quæ me poscis, ait, miror qui poscere possis?
Dimidium ipsa habeo; dimidium alter habet.

EPI-

EPIGRAMMA
 AD INSIGNIA GENTILITIA
 PFLUGIORVM.

Virtutem haud vnā vnus qui cernere gentis
 Expetis; heic vno conspicis intuitu:
 Dum PFLUGIAE spectas oculis insignia stirpis,
 VNA quæ habet, quod habent vix aliæ innumeræ.
 Fata; bonæq; vices sortis; Geniumq; secundum;
 Diuitias; Pacis Militiæq; decus;
 Antiquos ortus; excellens nomen Avorum;
 Ingeniumq; sagax; Intrepidoscq; animos.
 Principium generis VOMER Nomenq; patritum
 Denotat; ex humili venit in alta loco:
 VIRGA locis fruticans tribus, Incrementa vetustæ
 Stirpis ab egregijs quæ venit orta viris:
 CASSIS aperta decus Martis; CRISTAEq; decorem
 Nobilium; Gentis fulua CORONA ducem.
 CHRISTE, genus languens iam nunc, dum vomere terra
 Scindetur, vegeta fronde virere sine.

M. Tob. Scultetus.

29
we 34/5

ULB Halle 3
003 483 487

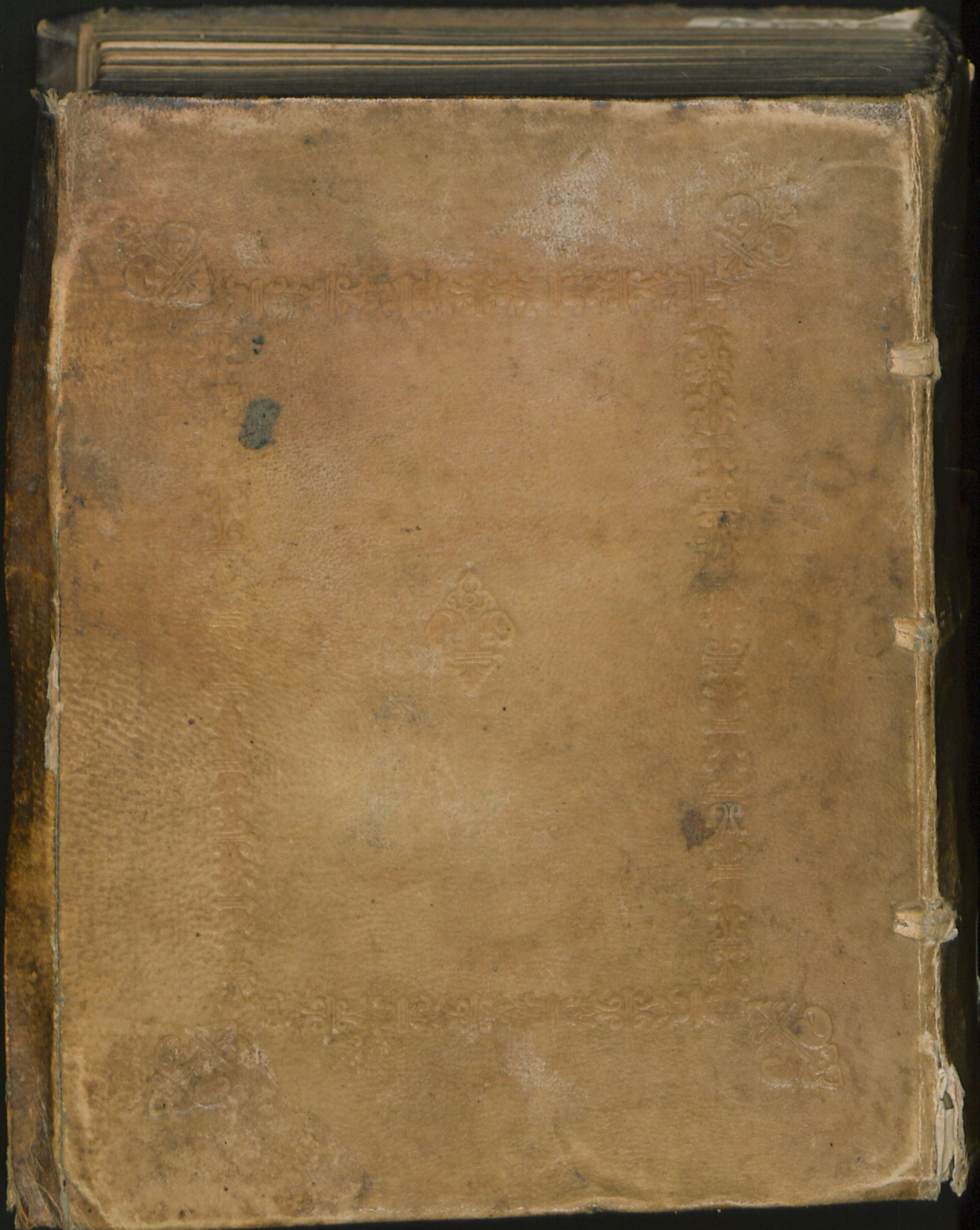

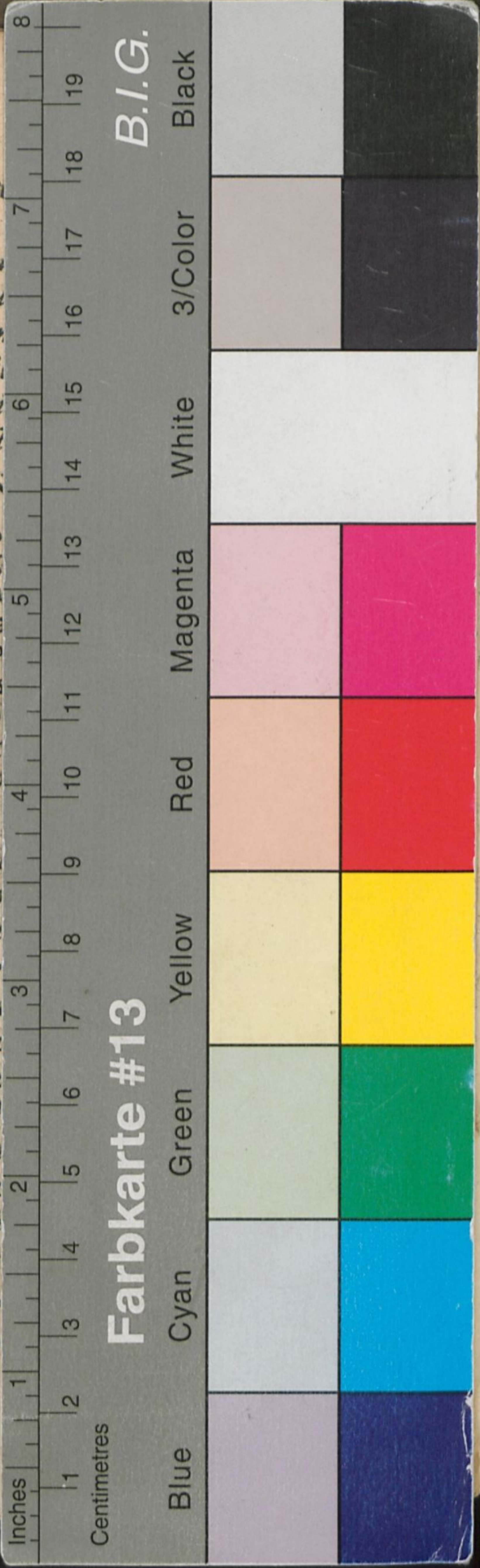
Sb.

VD 77

we - Retros ✓

10

23

EXEQVIÆ
 CHRISTOPHORO PFLVGIO,
 IN MAVSITZ, &c. ELECTORALI
 IN VRBE QVEDLINEVRGA
 PRÆSIDI,
 VIRO LONGE NOBI-
 LISS. ET FORTISS. VIII. FEBRVARII
 DIE HVIVS XIC. ANNI
 PIE DEFVNCTO
 HABITAE.
 AVCTORE
M. Tobia Sculteto Ositiensi.

IMPRESSAE LIPSIAE, TYPIS
 ABRAHAMI LAMBERGI.

Anno
 M. D. LXXIX.

